

CUT//

Undervisningsmateriale

CUT//

Undervisningsmateriale

Indholdfortegnelse:

Til underviseren//	s. 1
Teateroplevelsen//	s. 2
Personkarakteristik//	s. 3
Diskussion på klassen//	s. 4
Tekstuddrag 1//	s. 5
Tekstuddrag 2//	s. 8

August 2015

Forestillingen CUT// er lavet i samarbejde med LMS - Landsforeningen mod spiseforstyrrelser og selvskade.

Udigver:

hvid støj sceneproduktion
Frederiks Allé 20B
8000 Aarhus
tlf.: 61 71 90 17
mail: info@hvid-støj.dk

www.hvid-støj.dk

Tekst og Idé:

Kirsten Østergaard Pallesen

Korrektur:

Charlotte Ladefoged

Layout:

Pernille From

hvid støj
sceneproduktion
www.hvid-støj.dk

Til underviseren//

Undervisningsmateriale fra 13år og op

Læringsmål: Dansk, Samfundsfag, Kulturforståelse, Samtidshistorie, Psykologi, Drama

Undervisningsmaterialet er skabt på baggrund af et brændende ønske om, at skabe et afsæt for at tage emnet selvskade op på klassen efter eleverne/de studerende har set forestillingen CUT//.

CUT// bliver fortalt gennem lige dele tekst, bevægelser, dans, lys, lyd, rum og kryber ind under huden og giver derved også tilskueren et sanseligt indblik i en ung selvskaders hverdag.

Landsforeningen mod spiseforstyrrelser og selvskade (LMS), ser CUT// som en kærdkommen forestilling, fordi den åbner de unges følelsesapparat, og det er en enestående vej at nå ind til de unge, udtaler de – noget de alene ikke selv er i stand til.

CUT// er ikke ude på at udpensle og stigmatisere de unge cuttere. Den er skabt i dyb respekt for de unge og behandler netop følelser som langt de fleste mennesker kan relatere til. Følelser som lavt selvværd, usikkerhed og angst. Det er hvid støjs erfaring, at forestillingen er meget svær at ryste fra sig igen, og mange unge bliver berørt af forestillingen i større eller mindre grad. Netop derfor ser vi det som yderst vigtigt, at tage oplevelsen af CUT// ind i et trygt rum med læreren, der kender de unge for at efterbearbejde, i et rum, hvor der er mulighed for også at sætte ord på oplevelsen.

Læs og udvælg

Helt nye undersøgelser fra august 2015¹ viser at op imod en tredjedel af danske unge har skadet sig selv på et tidspunkt i deres liv. Ud fra denne undersøgelse er der meget stor sandsynlighed for, at der sidder nogle i klassen, som har forsøgt selvskade eller som kender en, der har. Derfor opfordrer vi underviseren til, at læse undervisningsmaterialet igennem og overveje hvilke øvelser der vil være mest

hensigtsmæssige for den enkelte klasse. Formålet er, at underviseren skaber rum for at de unge kan sætte ord på oplevelsen af CUT// uden, at nogen føler sig udsat eller at oplevelsen bare ligger og rumsterer i den unges egen bevidsthed – i samme ånd som forestillingen er skabt, nemlig i dyb respekt for de unge selvskadere selv.

Hensigten med undervisningsmaterialets opbygning er langsomt og nænsomt at åbne op for en dialog omkring emnet cutting og selvskade.

CUT// som undervisningsmateriale

CUT// er en forestilling der med teatrets mange virkemidler giver beskueren indblik i en ung piges indre dialog og kampe - kampe som kredser om hendes eget selvværd og følelsen af omverdenens krav til at skulle være perfekt.

Som rammesætning for en dialog om unge og selvskade tages der i undervisningsmaterialet udgangspunkt i de personskildringer vi møder i CUT//. Formålet er at vinkle emnet fra forskellige perspektiver, så eleverne danner et så nuanceret billede af problematikken som muligt. Med udklip fra manuskriptet og eleverne/de studerendes egen erindring af forestillingen laves personkarakteristikker af henholdsvis: Nana, Moren, Morens veninde, Nannas veninde Cristina og Faren.

I CUT//s scenografi og koreografi herunder eksempelvis Nanas og morens forskellige kropssprog, de visuelle virkemidler som lys og scenografi, teksten og musikken, er i høj grad indikatorer for, hvordan Nana og hendes mor beskrives og Nanas forståelse af den virkelighed hun lever i. Analysen ligger derfor op til, at eleverne husker tilbage på deres individuelle oplevelse af forestillingen og bruger dette aktivt i analysen.

Undervisningsmaterialet er således bygget op over to overordnede emner og til sidst forslag til diskussionsemner:

1. Tilbageblik på den individuelle teateroplevelse
2. Personkarakteristik af personer i CUT//
3. Spørgsmål til diskussion

God arbejdslyst!

¹ ViOSS – Videnscenter om spiseforstyrrelser og selvskade: "Selvskade i den danske befolkning", august 2015, www.viooss.dk/forskningen

Teateroplevelsen//

Som publikum husker vi vidt forskellige ting fra en forestilling. Det, der eksempelvis var det vigtigste for William, kan Rosa måske slet ikke huske. Ved at lave øvelserne i dette afsnit kan vi blive klogere på forestillingen og vores egen og andres oplevelse af den. Det er vigtigt at huske, at ingen oplevelser er bedre eller mere rigtige end andre.

Øvelse 1:

Husk tilbage på forestillingen

Sid med lukkede øjne på en stol og træk vejret dybt 5 gange, imens du mærker dine fødder på jorden. Tænk tilbage på forestillingen, og giv dig god tid. Start med at tænke på begyndelsen, hvor du kommer ind i rummet og sætter dig ned. Forestil dig, hvad der sker så langt frem, du kan huske. Genkald dig alle de detaljer, du kan komme i tanke om.

Hvad skete der?

Hvad følte du?

Hvad tænkte du?

Øvelse 2:

Fortæl om din teateroplevelse

Sæt jer sammen to og to så I skiftevis er interviewer og fortæller. Bagefter bytter I roller og gentager øvelsen.

Til fortælleren: Du skal nu berette om din oplevelse af CUT// i 5 minutter. Fortæl om det, du kan huske, og hvad der gjorde mest indtryk på dig.

Til intervieweren: Vent med at stille spørgsmål og lyt. Hav en blok eller et stykke papir parat, så du kan notere, hvis du kommer i tanke om spørgsmål, du gerne vil stille. Når fortælleren er færdig, kan du stille spørgsmål, som hjælper ham/hende til at uddybe sin oplevelse. Tag udgangspunkt i fortællerenes oplevelse ved for eksempel at spørge:

”Du sagde, du syntes at hovedpersonen var ..., hvor i forestillingen oplevede du særligt det?”

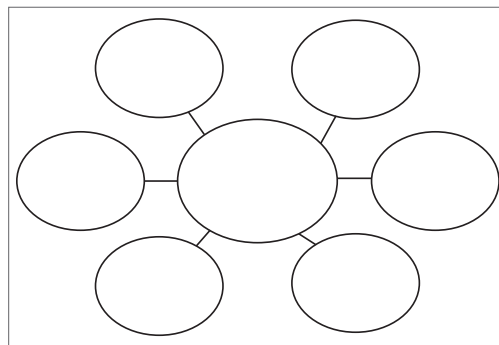
Øvelse 3:

Hvad var den vigtigste oplevelse for dig?

Tegn et edderkoppediagram på et stykke papir, som vist. Udvælg nu, hvad du synes, var den vigtigste oplevelse ved CUT//, og skriv det i midten af diagrammet.

I de små bobler omkring uddyber du, hvorfor det var den vigtigste oplevelse. Du kan for eksempel skrive, hvad du tænkte og følte og noget om lyset, musikken, handlingen, skuespilleren, rollerne, scenografien osv. Måske kan du komme på helt andre elementer, som var vigtige for din oplevelse.

Kan bruges til hjemmeopgave.

Det er muligt at finde edderkoppediagram på vores hjemmeside: <http://hvid-stoj.dk/edderkoppediagram.pdf>

Øvelse 4:

Præsentation af den vigtigste oplevelse

Gå sammen i grupper på fire og fortæl på skift i to minutter om jeres vigtigste oplevelse ud fra edderkoppediagrammet. Husk at det er forskelligt, hvad man synes, er det vigtigste. Lyt til hinanden.

Øvelserne er hentet fra Scenets brochure "Teateroplevelser" - dog forkortet, omformuleret og ikke alle øvelser er med. Teateroplevelser er udviklet af postdoc. Ph.d Louise Ejegod Hansen, Aarhus Universitet, Trine Eibye, souschef/dramapædagog, Randers Egnsteater, og Pernille Welent Sørensen, konsulent, Teatercentrum, samt studentermedhjælp Marie Gorm Konradsen.

Personkarakteristik//

I skal nu arbejde med personerne i forestillingen CUT//. Formålet med de følgende øvelser er, bedre at forstå de enkelte personer og hvor de gør som de gør.

Øvelse 5:

Personkarakteristik af Nanna, Moren, Christina, Morens veninde Lis og Faren.

Ud fra din egen erindring af CUT//, som du arbejdede med i opgave 1 og tekstuddrag 1&2 fra manuskriptet (se fra side 5) laves en personkarakteristik af Nanna, Moren, Christina, Morens veninde og Faren.

Brug modellen til til højre, som inspiration til hvilke aspekter du kan komme ind på.

Det er muligt at finde modellen på vores hjemmeside: <http://hvid-støj.dk/personkarakteristik.pdf>

Øvelse 6:

Fortæl om jeres personkarakteristikker

Gennemgå jeres personkarakteristikker sammen på klassen. Er I enige/ uenige i fortolkningerne? Husk der ikke er et korrekt eller forkert svar, så lyt til hinandens forståelser af personerne

Karakteristik af hovedpersonen og bipersoner:

1. Ydre kendetegn	Hvad er personens navn, køn, alder, sprog (dialekt, slang, normal- eller fagsprog), job, sociale forhold, bolig, miljø, familie m.m. (hvis der ikke fortælles noget direkte om det, hvad tror du så det er? Hvorfor?)
2. Indre kendetegn	Hvordan vil du beskrive personens følelser, adfærd, holdninger, personlige egenskaber, dilemma m.m. Hvorfor tror du personen har de følelser og den adfærd?
3. Personernes relationer	Hvordan vil du beskrive personen relationer til de andre personer, til omgivelserne og til sig selv?

Når du laver dine personkarakteristikker, kan du være bevidst om, om du laver en direkte eller indirekte personkarakteristik og om det er flade eller runde personer du karakteriserer.

1. Direkte	Alder, udseende, egenskaber, væremåde, holdninger og andres syn på personen beskrives og oplyses direkte i teksten.
2. Indirekte	Personen karakteriseres gennem dennes adfærd, handlinger og tale, og vi må slutte os til, hvordan denne person så egentlig er.
3. Runde personer	Beskrives udførligt, så de til forveksling ligner levende mennesker (nuanceret beskrivelse, både gode og dårlige egenskaber fremstilles).
4. Flade personer	Beskrives meget kort eller som brikker i et handlingsforløb. Fremstår som typer.

Hvad fortæller de sceniske virkemidler om personerne

1. Koreografi, lys og scenografi	Hvad fortæller kropssproget, lys, og scenografi om Nana og Moren og deres relation til hinanden, venner, sig selv og omgivelserne generelt.
---	---

Diskussion på klassen//

Til sidst er der nogle spørgsmål som I kan tage op på klassen. Find gerne selv på flere. Husk der ikke er et korrekt svar, så lyt til hinanden.

1. Hvad tror du Nanna har brug for?
2. Hvorfor siger Nanna igen og igen, at hun blev født på den varmeste dag på året?
3. Har du tænkt over brugen af damebladene?
Hvorfor tror du de er med?
4. Kan du genkende et eventyr i forestillingen?
Hvilket?
Er der flere steder man genkender, ser eller hører om eventyret? Hvor?
5. Hvorfor tror du moren ikke går ind til Nanna?
Eller går hun ind? Siger og gør hun noget, der fortæller om hvorfor?
6. Hvorfor tror du det er så svært for Nanna at sige til hendes forældre, at hun skader sig selv?
7. Tror du alle kigger på Nanna, når hun går op af kirkegulvet?
8. Hvordan forstår du slutningen af CUT//?

Tekstuddrag 1//

tekstuddrag fra hvid støj sceneproduktions forestilling CUT//. Manuskript: Linda Klein i tæt samarbejde med Charlotte Ladefoged

MOREN:

Hej, Lis... Jo, det går fint. Hvad med jer? Nå, travlt... Os? Jo-jo, i hvert fald. Det kan godt være lidt svært at huske at trække vejret indimellem, men det går jo nok... Om jeg får mere travlt lige om lidt? Nå... du mener afdelingslederjobbet. Nej. Det fik jeg ikke. Ja, vi fik det at vide i dag. Det blev Anne, men det regnede jeg sådan set også med. Hun er super-sej. Benhård, simpelthen... Man skulle ikke tro, hun var enlig mor med tre børn. Men på den måde er det jo også godt for hende i forhold til økonomien. Og jeg overlever nok. Det er jo bare op på hesten igen.

NANNA:

Mor... Det var derfor hun smækkede med døren... Hun har snakket om det job i så lang tid... Mor... mor... Nej... (går efterhånden i stå)

MOREN:

Nanna?

NANNA:

Ja?

MOREN:

Din te er blevet kold... Du sagde jo, jeg ikke skulle hente dig...

NANNA:

Åh... Undskyld!

MOREN:

Jeg hælder den ud, så... Ikke?

NANNA:

Undskyld... Undskyld... (For sig selv – går helt i stå) Jeg blev født på den varmeste dag på året. De scannede mit hoved, for at se, om der var noget i vejen med mig. Det var der så ikke. I hvert fald ikke noget, man kunne se...

Pigen skærer sig – og yder derefter selvomsorg.

MOREN:

På de udtalelser, vi får fra Nannas lærere, virker det jo sådan set heller ikke ligefrem som om der skulle være noget i vejen med hendes hoved. Hun har altid været enormt flittig, og vi hører faktisk stort set kun positive ting, når vi er til skolehjemsamtale. Dygtig til skriftlig dansk, skriftlig engelsk, skriftlig

tysk, okay til biologi, geografi og historie. Matematik går det faktisk også fint med. Og nu har de så godt nok ikke længere kreative fag i skolen, men der er altså nogle af de ting, som hun har et super-talent for. At tegne, f.eks. ... Man kan faktisk slet ikke udelukke, at det er den vej, hun kommer til at gå... Der skal man selvfølgelig bare være ret god til at promovere sig selv, har jeg indtryk af, og der kan det så godt være, det kommer til at knibe lidt... Det er så måske det eneste negative lærerne siger til skolehjemsamtalerne: at der godt kan gå lige lovlig længe mellem, at de hører hende sige noget... Men det er jo ikke noget, man ikke kan arbejde med...

NANNA:

"Sådan. Sådan. YES, Helt rigtig" (efter selvskaden er hun "ovenpå" igen)

MOREN:

(Til pigen)
Prinsesse?

NANNA:

Ja?

MOREN:

Det var lige konfirmationen, vi kom fra...

NANNA:

(Igen tydeligt nervøs) Mm...

MOREN:

Bare så du ved det: Jeg har inviteret de nærmeste, så vi bliver sådan en 30-35 stykker afhængig af, hvor mange der melder sig til.

NANNA:

30-35?

MOREN:

Ja... Mindre kan næsten ikke gøre det, vel? I hvert fald ikke uden, at der er nogen, der føler sig snydt, jo... Men... Jeg tænkte på... Mig og far har selvfølgelig styr over borddækning og de der ting... Men jeg synes måske, det ville være en god idé, hvis du holdt en lille takketales... Bare sådan en gang efter hovedretten... Ligesom... ja, fætter Malte holdt jo også en rigtig fin en til sin konfirmation, kan du ikke huske det?

Tekstuddrag 1//

tekstuddrag fra hvid støj sceneproduktions forestilling CUT//. Manuskript: Linda Klein i tæt samarbejde med Charlotte Ladefoged

NANNA:

En... en takketale?

MOREN:

Ja. Er det ikke okay? Folk kommer jo også for at se dig, prinsesse...

NANNA:

Ja...

MOREN:

Det kan du godt lige klare, kan du ikke?

NANNA:

Mm...

MOREN:

Tak, prinsesse. Det bliver folk så glade for. Jeg skal nok hjælpe dig, hvis det er... Og alt det, der sker i kirken, det regner jeg med, at vi får besked om, ikke?

NANNA:

Jo... Jeg tror vi får en seddel...

MOREN:

Super... (Halvt til sig selv, halvt til pigen) Så jeg skal lige have maden helt på plads... Hummersuppe til forret. Med italiensk landbrød... Og så tror jeg, vi skal have kalv stegt som vildt med Waldorf-salat... Åh, nej! Vin! Det har jeg slet ikke tænkt på! Gad vide, hvad der passer til? Det er nok nødt til at være hvid til forret, måske sådan en Riesling... men til kalv og Waldorf...? Nå, det finder jeg ud af. Og roser på bordet? Eller er det for plat?

NANNA:

Roser er fint nok, mor.

MOREN:

Så siger vi roser... Måske med lidt brudeslør...?

NANNA:

Det er fint, mor.

MOREN:

Okay, så... Og nå, ja, kjolen var vi enige om, så vidt jeg husker... Du ville gerne have den med det fine perlebroderi foran, ikke?

NANNA:

Jo...

MOREN:

Jeg tror også, den vil klæde dig rigtig godt. Du bliver så flot! Det var modellen med de lange ærmer, ikke?

NANNA:

Min mobil ringer.

("Kæk") Hej, Christina...

CHRISTINA:

Hej...

NANNA:

Hvad så... Var Josh Hartnet lækker i filmen?

CHRISTINA:

Ja, han var lækker nok...

NANNA:

Synes Kathrine også det?

CHRISTINA:

Mm... Du har gjort det igen, har du ikke?

NANNA:

(Svarer ikke)

CHRISTINA:

Jo, du har. Jeg kan altså høre det på dig. Hvorfor?

NANNA:

Det ved jeg ikke. Bare fordi...

CHRISTINA:

Nanna, prøv lige at hør... Jeg... jeg vil godt hjælpe dig lige nu... Men så er det altså sidste gang. Du er nødt til at sige det til nogen...

NANNA:

OK...

CHRISTINA:

Ja. Jeg mener det. Hvis du ikke siger det til nogen, så er jeg altså stået af, Nanna. Det er sidste gang, jeg hjælper dig, så.

Tekstuddrag 1//

tekstuddrag fra hvid støj sceneproduktions forestilling CUT//. Manuskript: Linda Klein i tæt samarbejde med Charlotte Ladefoged

NANNA:

Ja. (Til sig selv) Søde Christina, som siger, jeg er hendes bedste veninde. Og som er min... eneste veninde. Søde, søde, søde Christina. (Til Christina) Ja... Men... Jeg kan ikke sige det...

CHRISTINA:

Hvorfor kan du ikke sige det?

NANNA:

Det ved jeg ikke! Jeg kan bare ikke...

CHRISTINA:

Nej...

NANNA:

Men... men... (Til sig selv) Søde Christina... (Til Christina) Jeg... jeg... har også lige bestemt mig for, at jeg holder op...

CHRISTINA:

Okaaay?

NANNA:

Mm.

CHRISTINA:

Ja... Tror du godt, du kan det?

NANNA:

Ja...

CHRISTINA:

Okay... Og hvordan... Hvad vil du så gøre?

NANNA:

Jeg har jo fået alle de der artikler og alt det fra dig... Med de der gode råd... Dem tror jeg, er en rigtig god hjælp...

CHRISTINA:

Ja... Men... Virkelig fedt, hvis du tror, du kan!

NANNA:

Mm...

CHRISTINA:

Det er super! Og så ringer du altså bare, hvis der er noget... Ikk'? Jeg skal nok hjælpe dig med det her.

NANNA:

Jo-jo...

Kigger og river blade ud af damebladene og pakker alle skæregenstandene ind i pakker og putter dem i "taske-puden" – fitness-scenen:

'Vi kan ikke fjerne negative påvirkninger, men vi har alle et frit valg. Vi vælger selv vores reaktion på påvirkningen. Tag derfor selv ansvar og tænk positivt. Drop brok, selvkritik og perfektionisme og erstat det med positive tanker, ord og handlinger – le, og du vil opdage, at verden faktisk ler med dig...' Le ... le?

Jeg blev født på den varmeste dag på året. De scannede mit hoved, for at være helt sikker på, at der ikke var noget i vejen med mig. Det var der så ikke... (Pigen forsøger at le – det går ikke særlig godt...)

Brug modellen til til højre, som inspiration til hvilke aspekter du kan komme ind på.

Tekstuddrag 2//

tekstuddrag fra hvid støj sceneproduktions forestilling CUT//. Manuskript: Linda Klein i tæt samarbejde med Charlotte Ladefoged

NANNA:

Så... så... går jeg ind i kirken... Tre skridt. Fire skridt. Og der sidder... min familie... og alle de andres mostre og onkler og fætre og kusiner... Og jeg tænker, hvad de tænker, når jeg kommer ind i kirken, for jeg ved, de kigger på mig. De kigger alle sammen på mig... men det er lige meget, hvad de tænker. Det er lige meget. Fem skridt... Jeg går ved siden af Christina. Hun kigger over på mig, og smiler, som om hun vil spørge: "Du klarer det, ikke?" Og jeg smiler tilbage, sådan: "Yeah". Vi skal op foran. Jeg skal bare op foran sammen med de andre fra klassen... Mens de kigger. Mens de alle sammen kigger... Far og mor og Magnus og Moster Jette og Onkel Poul og Faster Karin og Onkel Ole og mormor og Mads og morfar og Kirsten og bedstefar og bedstemor og fætter Emil og fætter Malte og fætter William og kusine Caroline og kusine Anastasia og alle de andres mostre og onkler og fætre og kusiner... og dem fra klassen... Christian GL og Anders og Marcus og Mickey og Christian K... og Clara og Hanna og Natasja og Majken og Trine og Sofie F og Signe og Julie... Men det går fint...

MOREN:

Nej... Det var måske dumt af mig ikke lige at tage fat i det... Men det er jo lidt svært... Hvis der nu ikke er noget... Så er man bare en overpylret mor, der blander sig... Og hvis der nu er... Og hvis det har noget... noget med mig... med mig og Peter at gøre... Hvis det er noget vi på nogen måde har fremprovokeret... Hvordan griber man det så an, uden at gøre det værre?

NANNA:

Seks skridt. Min kjole sidder helt tæt ind til kroppen. Jeg kan mærke, hvordan den strammer, og hvordan man kan se alting. Hvordan de alle sammen kan se alting. Mine bryster, min mave, mine arme, mit hoved. Og hvordan jeg holder salmebogen. Og hvordan

jeg holder buketten... Nej, hold nu op, Nanna! ('hvor er du åndssvag'-agtig) De kigger jo ikke kun på mig...

MOREN:

(Til pigen) Så er det nu, Nanna! Har du lagt make-up og ordnet hår?

NANNA:

Ja...

MOREN:

Og du har buketten og salmebogen?

NANNA:

Ja...

MOREN:

(Råber) Peter? Har du set min laktaske? Kommer du nu, Nanna? Vi gider ikke være de sidste, der dukker op i kirken...

NANNA:

Syv skridt. Otte skridt. Vi sætter os på stolene oppe foran og venter på at komme op til alteret. De kigger stadigvæk alle sammen... De kan se, om jeg smiler, når jeg skal, om jeg lytter, når jeg skal, om jeg er alvorlig, når jeg skal være alvorlig. Præsten blinker til os, sådan 'lumskt'. For at vi skal slappe af, tror jeg. Vi griner. Også mig. Mest mig, faktisk. Lige om lidt skal vi op til alteret og sige ja, når han spørger, om vi vil konfirmeres. Jeg er nr. 10.

MOREN:

(I telefonen) Ja, hej, Lis... Undskyld, jeg ringer igen... Ved du hvad... Jeg er faktisk lidt bekymret for Nanna... Nogen gange, er det lige som om, hun ikke har det rigtig godt... Det er lidt svært at forklare... Men, du ved jo, hun trækker sig ret meget ind i sig selv nogle gange... og jeg er altså bange for, at hun ikke har ret mange rigtige venner. Jo-jo... Hun har Christina, det er rigtig nok, men hun kommer altså ikke så tit, som hun har gjort... Det er lige som om Nanna skubber folk væk... Jeg ved ikke... Jeg tænker... hvis der nu er noget i vejen med hende... eller hvis der er noget, jeg har gjort forkert... Som blommen i et æg? Jo... det kan godt være... Men måske har jeg ikke lyttet nok, eller måske har jeg været for pylret eller... Måske har jeg ikke rost hende nok... Jo, jo, det er rigtigt, de kan selvfølgelig også roses for meget... Men... Lis... Jeg ved ikke helt, hvordan

Tekstuddrag 2//

tekstuddrag fra hvid støj sceneproduktions forestilling CUT//. Manuskript: Linda Klein i tæt samarbejde med Charlotte Ladefoged

jeg skal sige det, men jeg fandt altså sådan nogle ting... i skraldespanden... Ja, nogle ting, man kan skære med... Så jeg er bange for, at hun, måske... Du ved... Nej... nej, det er rigtig nok... Det har du sikkert ret i... Hvorfor skulle hun så have smidt dem ud? Nej...

NANNA:

Bagefter smiler præsten med sine store fortænder og gør tegn til, at vi skal komme op til alteret. Ni skridt... Ti. Jeg står deroppe sammen med de andre. Og jeg skal bare sige ja. Og det kan jeg godt, det kan jeg sagtens... Men så får jeg øje på Clara. Hun kigger over på mig, lige over på mig, og smiler. Sådan for at sige hvad?! HVAD?! ...Og så kan jeg høre, de begynder at hviske. Nanna... Nanna... Nannas sko... er de ikke fuldstændig kiksede? Ja, og har du set hendes baller? ... Og hendes næse... Og de der store glo-øjne, Og så du, hvordan hun gik? Ja! Ved at falde over sine egne fødder... Hun er virkelig også så snot-dum, synes du ikke...? Jo... totalt åndssvag...ja... Og så utjekket med alting... Hun kan ikke en gang sidde ordentligt ved alteret... Som om hun er ved at falde ned hele tiden...

Nanna Elisabeth Andersen